

Kunst van Manie en Depressie is kleurenpalet van emoties

Riemen vast en zoek houvast in de bochten. *Kunst van Manie en Depressie* door beeldend kunstenaar, industrieel ontwerper en docent Mirjam Peters is confronterend, hard, ontroerend en expressief. Een achtbaanrit die kalm begint, dan omhoog schiet en je diep laat dalen voordat je langzaam tot stilstand komt. Het boek verscheen afgelopen september in een beperkte oplage. Inmiddels is een crowdfunding op www.voordekunst.nl gestart om een volwaardige versie van *Kunst van Manie en Depressie* op de markt te kunnen brengen.

Lewis Daniëls

In *Kunst van Manie en Depressie* maakt de lezer een reis door Peters' ziel. Afbeeldingen, vooral kleuren, vertellen haar verhaal. Beelden zeggen meer dan woorden, die in haar boek alleen de bewegwijzering zijn. Na een mooie loopbaan als industrieel ontwerper en docent is Peters workshops gaan geven aan (ex) cliënten van de geestelijke gezondheidszorg. Mensen zagen hun emoties verbeeld in haar schilderijen en tekeningen. Peters besloot die daarom te bundelen. Teken en schilderen is voor haar als het bijhouden van een dagboek, het laat zien hoe ze zich voelt. Ze heeft een bipolaire-1-stoornis, een aandoening die ernstige stemmingswisselingen veroorzaakt. Tijdens een manie of hypomanie ontstaat het gevoel alles te kunnen. Naderhand slaat de bovenmatige energie om in een depressie en lusteloosheid. Peters werd op haar twintigste voor het eerst opgenomen. Na haar laatste opname is ze als ervaringsdeskundige met dia's en schilderijen op congressen haar verhaal gaan vertellen. *Kunst van Manie en Depressie* doorloopt de drie fases van haar verhaal.

Manie:

Wie instapt in de achtbaan van *Kunst van Manie en Depressie* passeert aanvankelijk rustige, evenwichtige afbeeldingen van naaktmodellen. In deze fase is Peters stabiel. Terwijl de onrust in haar groeit, worden de kleuren feller. De vrouwen op haar afbeeldingen zijn sensueler. Later zijn ze erotisch, geil. De kleuren, een paar of juist heel veel, zijn fel en steken tegen elkaar af. Sommige exploderen. De manie in volle vaart. Diverse thema's, nauwelijks nuance. De beelden komen recht op je af, laten je niet met rust. Op een krijttekening van de dorpsbrink in Laren wordt het Peters te veel. Een overprikkeling aan kleuren en chaos. Ze staat op omvallen, schakelt terug en komt even tot rust in een fleurig, beetje naïef zelfportret waarop ze tevreden een sigaret rookt. Home, sweet home.

Depressie:

Thuis is Peters nog lang niet. De sombere fase gaat in. Ze vervreemdt van zichzelf en neemt je mee tijdens haar zoektocht. Ook deze periode levert interessante, opmerkelijke en wellicht meer mysterieuze werken op. Voorgaande afbeeldingen zetten een situatie neer, deze vertellen over geboorte, dood, het universum, afscheid, verdriet, pijn, woede angst en haar jeugd. Kleuren zijn meer gedoceerd, ontbreken, of zijn vervangen door zwart. Peters zweeft, raakt verdwaald, wordt psychotisch en verandert weer van kleurgebruik. Ze raakt uitgeput, wil niets meer en loopt vast.

Herstel:

Langzaam komt Peters weer op gang. Ze plakt kleine knipsels. Kringen worden vierkante vlakken. Op lege vlaktes verschijnen huizen. Ze ruimt puin en bouwt aan haar nieuwe identiteit. De kleuren komen terug. Een woelende muis, konijnen, schapen onder een wolkenhemel op de IJsselmeerdijk. Kleine dingen tellen weer, het verleden niet meer. Het gaat om geluk in het heden. Een stier werpt zich op een rode lap, de strijd blijft latent aanwezig.

Kunst van Manie en Depressie is bedoeld als zelfhulpboek en doet zichzelf daarmee te kort. Het vertelt een verhaal en is een artistiek overzicht van een begenadigd kunstenaar die met dit boek nog een kunstwerk heeft gemaakt. Het is bewonderenswaardig dat Peters ongeacht de fase van haar leven altijd kunst van hoog niveau is blijven maken. Elk zichzelf serieus nemend museum voor moderne kunst organiseert met spoed een expositie over haar werk.

Check: <https://www.mirjampeters.nl/>